

Szerkesztési iroda:
Brassai utca, 60. sz. alatt,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények
küldendők.

Kiadó-hivatal:

Pollák Mór könyvnyom-
dája, hová a hirdetések és
előfizetési pénzek bérmen-
tesen intézendők.

NEMERE

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap,
a háromszéki „Háziipar-egylet”
és a s.-sztyörgyi „önkéntes tüzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

megjelenik ezen lap heten-
ként kétszer:
szombaton és szombaton
Előfizetési feltételek:
helyben lánhozordva vagy
váltva postán küldve:
Égész év . . . 6 ft. — kr
Fél év . . . 3 ft. — kr
Negyed év . . . 1 ft. 50 kr
Hirdetmények díja:
3 hasábos petisorsút, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyitólír sorra 15 kr.

Előfizetési felhívás

NEMERE

című politikai, társadalmi és közgazdasági lap
hetedik évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Január—december	6 ft. — kr.
Január—június	3 — —
Január—március	1 — 50 —
Külföldre egész évre	8 — —

Az előfizetési pénzek a „Nemere” kiadó-
hivatalának Pollák Mór könyvnyomdájába
Sepsi-Szentgyörgyön küldendők

Előfizetőinket szívesen kérjük előfizetéseiket
megújítani, miután felesleges példányokat nem nyom-
tathatunk.

A „Nemere” kiadóhivatala.

A keleti kérdés.

Sepsi-Szentgyörgy, jan. 4.

A porta a konferencia által elébe terjesztett ja-
vaslatokra ellenjavaslatokat fog elő terjesztani. Az ellen-
javaslatok tartalma ismeretlen, de mint írják, azok
részen elfogadhatók.

Milán fejedelem azon kérelemmel fordult a cár-
hoz, hogy gondoskodjék a szerb hadsereg ellátásáról,
különbön kénytelen lesz a csapatokat hazabocsátani.

A konferencia negyedik ülése dec. 30-án tartot-
t a minden nevezetesebb mozzanat nélkül folyt le.
Ez ülésen meggyőzni igyekeztek a konferencia tagjai
Törökországot arról, hogy a konferencia javaslatai
Törökország érdekeivel ellentétben nincsenek.

A háború békés megoldását lehetőknek tartják.
Mint írják, — Ignatiev a konferencia bevezése
után nem marad Konstantinápolyban.

A fegyverszünet meghosszabbítása március 1-éig
bevezeték tényleg tekinthető. A porta a fegyverszü-
net meghosszabbításába beleegyezése által újabban is
élet adta békés hajlamainak.

TÁRCA.

Az özvegy asszony boszúja.

— Karcolat. —
AIGNER FERENCZÉL
(Vége.)

— Tréfa szülötte, hüséged legszebb záloga jö-
vőre — szólta Zöldi tédre oroszkedve.
— Hogyban? Oh szólj Béla, szólj, hisz égék,
szenvedek.

— Meg akartam győződni szerelmedről s azért
irattam e levelet hozzád, úgy intézve, hogy kezeidbe
kerüljön. Ez sikerült s én ma a legboldogabb halandó
vagyok. Te szeretsz, te létezz engemet. Oh drága,
szeretett, imádtott Flórikám!

— Bocsás meg, oh bocsás meg — választott
most szerelmes ömlengéssel, ragyogó mosollyal aj-
kain a kedves, és szerelmes keblére ölelé szerette
lovagja gondör firtós fejt, melyben az imént lefolyt
„ngasolás” oly szépen megszületett.

— Tehát enyém vagy, tehát enyém vagy! — re-
begés s boldog elégtéttség kéjéretűleg dagadozó kebel-
lel elhalmozó lángoló csókjaival Zöldi fejének minden
részét.

— Ted a siring, mindig, — viszonzá a hűtlen
és szívéhez szorító a kedves teremést.
A két szerető szív egymáson dobogott s a pilla-
natig tartott vészly véget ért.

A nő féltékenysége a meggyőző érvel szemben
sem szűnik meg egészen; legfőbb csak pillanatra
elszenderül, hogy később annál erősebben jelent-
kezik.

A mi féltékeny Flórikánk szívébe pedig befész-
kelte magát eléggé és csak a mézes szavak, s még
inkább csókok után látszott szűnetelni.

A török alkotmány kihirdetése nagyban mozdít-
otta elő a keleti kérdés megoldását. Oroszország a
konferencián egyedül maradt és így kénytelen volt
megretírálni.

Oroszország közelebbi működése arra mutat,
hogy Bulgáriának idegen hatalom általi megszállása,
mint a fegyverszünet meghosszabbítása által csak az
utat egyengett a tisztességes visszavonulásra. S mi-
után Oroszország lemondott Bulgária megszállása, mint
garancia szükségességéről, megszünt a casus belli is
a két állam között. És így reménylhetjük, hogy Orosz-
ország drukk-politikájának utolsó lökést kap s az orosz
terjeszkedési tendenciák valószínűsége jobb idők felada-
tává tétetik.

Bukurestből írják, hogy a fegyverszünet meghos-
zabbítása folytán a hadsereg békelábra helyeztetik.

A nagyvezér egy leiratot intézett az ottomán
bankhoz, melylyel az október 6-iki határozatot érvény-
nyen kívül helyezi, s mely azt mondja, hogy a kamará-
k elé, mihielyt ezek összeültek, legelőbb is a hívőkre
vonatkozó törvényjavaslattal terjeszt elő, mely a hit-
lezők megalapozására s a birodalom becsületének meg-
ővására fog szolgálni.

A lengyel kérdés szőnyegre kerülése a konstan-
tinápolyi konferencián bizonyosnak tartható. A Svájca-
ban időző lengyel emigráció, minthogy a konferenciá-
nak tárgya a délszlávok sorsának javítása, s mint-
hogy az oroszországi lengyelek sorsa sem jobb, mint
a délszlávoké, elhatározta a lengyel kérdést a konfe-
rencián szóba hozni. E végből a lengyel emigráció
bizottsága Salisburghoz egy kérvényt nyújtott be,
mely lényegében a következőket mondja:

„Minthogy a nagyhatalmak konstantinápolyi kép-
viselői, köztük az orosz kormány meghatalmazottja is,
a török szlávok sorsának javításáról tanácskoznak;
ennél fogva kötelességünknek tartjuk a lengyelek álla-
potát, a mint az orosz az uralom alatt van, napfényre
deríteni, a konferenciától Lengyelország részére leg-
előbb ugyanazon jogokat követelni, melyeket Orosz-
ország a törökországi szlávoknak adati ni igyekszik.
A lengyel nemzet nemcsak politikai és szociális, hanem
a mindenkit megillető természeti jogoktól is meg van
fosztva. Lengyelország legtermészetesebb állapota az első
teosztás óta egész mostanáig szakadatlanul tart. —
Oroszországban mindent elkövetnek a lengyel elem
kiirtására. Nem állapodtak meg az alkotmány és sza-
badtság eltöröléséről, hanem a nyelv és vallás megse-
mítésére is törekednek. A mi alkotmányunk: Elkob-
zás és Sziberia.

„Varsóban — mondja továbbá a kérvény — egy
fóliátot készítettek a cárhoz, telve a rokonszenv ki-
fejezéseivel. Ez csak parancs folytán történt. Egy kis

Valószínűleg, ha Zöldi hű marad, talán végkép
is elcsendesedne volna Flórika szívében a kétely harca,
mert hisz ő annyira ártatlan jó lélek volt.

Persze Zöldi célcsoport létre s nagy bubánatára
Flórikának épen nem adá csálhatatlan bizonyítékát az
állandó hüségnek.

Tehát a dolog lassan elmérgesedett s a viszony
egy tragicomediában nyerte szétbomlását.

De beszéljenek a tények.

Zöldiké szomszédságában egy 17—18 éves kel-
lemes barna leányzó, a művészet egyik felkentje
tartotta lakását. E vesztélyes közelség természetesen a
Zöldi szívére gyújtó hatást gyakorolt, minék követ-
kezőleg az lett, hogy Zöldi megragadta az alkalmat s
a szép leányzó körében töltötte perceit, melyeket
Flórikától orozva elcsengethet. Hogy a művészet lel-
kes gyermeke szívébe az ügyes fiatal ember láttára
szüntelen belopódzott egy édes érzet, mondanunk sem
kell; mert hiszen a női szívből a művészet iránti me-
leg rajongás mellett a szerelem is talál helyet magá-
nak. A két fiatal szív tehát hamar megértette azt, mit
egyik szív monhat a másiknak. Csakhogy Flórika is nem-
sokára föltudta fogni argusi szemeinek segélyével,
hogy a két szív mit mondott sugva-bugva egymásnak.
A mi aztán erre következett ez volt a tragicomédia.

Szép holdas este volt s a szerelmesek ábrándoz-
hattak, elmerülhettek egymás szeméinek nézésében. A
művésznő szobájában a nyitott ablak mellett két szem-
ély élvezi az együttlét édes perceit. A hold oly ábr-
rándosan süt rájuk, felhíva arra az édes autogórára,
melynek örökös refrainja: szeretlek. Zöldi áradó
örömmel minduntalan ajkaival érinti a pici kezét, me-
lyet a szerető leány nem von el előle, s mindjárt-
mindjárt a karcsú derék körül övezte karjait, gyö-
nyörtíttan csókolgatja azt a ragyogó, búbáj-s hold-
fénytől sugárzó női arcot, melynek két csillaga az a
két fekete szem jobban éget a tűznél s szebben ra-
gyog az ég csillagainál.
— Szeretlek, szeretlek, Irma.

csoport, mely állítólag önkényt írta alá, valóban
kényszerítetett arra. Pár elnyomatra és üldözetre is,
mi nem kérünk kegyelmet halálos ellenségünkötől, ha-
nem bizalommal tekintünk a jövőbe — s igazságos
ügyünkért állhatatosan türrük. Mi a prágai és ozma-
mai üldökléseket, valamint Muraviev és hasonló szá-
trapák üldözéseit átéljük s a mostani nehéz üldözete-
st is állhatatosan ki fogjuk tartani.”

* Az erdélyi románok nyilatkozata. Mint a
bukuresti „Telegraphia”-ban olvassuk, az erdélyi ro-
mánok a bécsi „Der Osten” című lapban egy nyilat-
kozatot tettek közzé, melyben a bécsi államférfiaknak
tudul adják, hogy a két kormány közt — a bank-
ügyben — folyó küzdelmet, Erdélyben megalapozás-
sá fogadják. E nyilatkozat szerint a szent István kor-
onája alá tartozó országokban az elégedetlenség ál-
talános, a szegénység tökéletes, egy szóval: olyan a
helyzet, melyet elviselni tovább nem lehet. Jöjjön bár
ki is Erdélybe s szeméi könyvekkel fognak megelni,
látva azon szomorú állapotot, melyben a román nép
nyög. Politikai tekintetben olyanok itt a románok,
mintha nem is lennének. A tekintélyesebb államokra
csak magyarok vannak kinevezve, s ha itt ott száz
magyar közt egy román is előfordul, ez Argus szem-
ekkel kísérik. A közoktatás terén még ennél is
rosszabbul állanak. Az iskolák készen állanak, hogy
bármely percben bezárják. Könyveiket rendre mind
eltitlják, úgy hogy nemsokára csak azon könyveket
használhatják, melyeket a magyarok gyártanak. Mint-
hogy az erdélyi románok e szomorú ügyeknek véget
szeretnének vetni, felkérlik az ausztriai államférfiakat,
hogy az egész monarchia érdekeivel egyetemben az
ő szomorú állapotukat is tekintetbe vegyék.

Háromszék megye közigazgatási bi- zottságának jan. 4-én tartott ülése.

Jelen voltak a tisztikar tagjain kívül a választott
bizottsági tagok közül heten.

Jegyzőkönyv felolvasása után alispán évnegyedes
jelentést tesz meg. Ezuttal csak annyit emeltünk ki
a jelentésből, miszerint Demény és Henter szolgabíró
urak fejelemi keresete ellátatvány, mindkét szolgabíró
megdorgáltatás és a vizsgálati költségek megtérítése
mellett hivatalukba visszahelyeztetettek.

Hasonlólag hivatalába visszahelyeztetett Lázár
László dálnéki jegyző.

A jelentéssel kapcsolatosan főjegyző indítványára
a kihágás ügyeknek a közigazgatás körébe leendő

— Boldog vagyok . . . — rebegi a gyöngéd
ajak, s elalál a férfiú karjaiban.

E percben a tüzet, melytől a két lény lángolt, a
hevet, melytől két szív dagadozott, lehűté egy nem
remét, de époly kellemetlenül, mint boszantóláng ható
vizözön hűdege, melyet valaki hirtelenében egy kárty-
tyus öbléblől az ablakon keresztül jónak látott reájuk
zuhantani. Ha az ég villáma csapott volna a fiatalokra,
nem jüttek volna oly zavarba, mint ez, a holdas es-
tével meg nem egyező esőzáró hozta őket.

— Hahaha! — kacagott egy furia az ablak előtt,
a mint a két fiatal felriadt.

Az hisztük, olvasóink sejtik, hogy a szerelme-
sek e megzavaró kísérte nem lehetett más a mi ér-
zésűs, bájos Flórikánkötől, kinek megcsalott szíve
e végtelen adta kifejezését végtelen keservének.

— Ez a hüség? ez a szerelmed? hűtlen! —
hangoztatta most a boszulló bájos Flórika.

Zöldinek idő kellett, míg magához tért meglepe-
téséből annyira, hogy a dühöcs orra előtt hirtelen be-
csapja az ablaktáblákat. E nem várt fellépésre pedig
Flórika hátra lépett és kártyusát készült a szerelme-
sre bezudítani. De mást gondolt s e szóval: a szerel-
metek! — lihegve elrohant.

Zöldiről s kedveséről ez alatt a „nyári zápor”
csak amugy esurgott. Átázva, mint viharlepte utasok,
álltak a szoba közepén s a meggyújtott gyertya vilá-
gánál darab ideig szólanul bámultak egymásra, végre
elmosolyogták magukat s „szeretlek! szeretlek!” szó-
val összeböleltek. Ez a meleg pedig felszárította a
zárponnak még alá nem szívargott csöppjeit.

Flórika ettől kezdve szakított Zöldivel s Zöldi?
az örvendett Irmájá oldala mellett a szakadárnak,
mely végre visszaadta szabadságát Pénzo, igaz, keve-
sebb volt, de nyert helyette egy ifjú, érzésgazdag szer-
etőt szívet, melyet többre becsült.

Végül megemlíthetjük, hogy sokszor emlegeti,
hogy a fiatalnak vétek oly nőnek eladni szeméjét,
ki pénzzel vásárolja azt, mit saját lényé ki nem küz-
het. És ez igaz is, habár Flórika még se hiszi.